

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าการใช้แบบสอบถามค่าตามคำบอกที่มีรูปแบบต่างๆ กันนั้น มีผลทำให้ค่า ความเที่ยง และค่าความตรง แตกต่างกันหรือไม่ โดยมีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. ความเที่ยงของแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์การสะกดคำโดยการอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก อ่านให้นักเรียนฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก และแบบเขียนตามคำบอก แตกต่างกัน

2. ความตรงของแบบสอบทั้ง 3 รูปแบบแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 460 คน สุ่มแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้กลุ่มละ 155 คน 150 คน และ 155 คน ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบดังนี้

1. แบบสอบถามมาตรฐานวิชาภาษาไทยจากสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ลักษณะของแบบสอบเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 50 ข้อ ใช้สอบนักเรียนทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้เป็นคะแนนเกณฑ์ในการหาความตรงตามสภาพ

2. แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำตามคำบอกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแต่ละรูปแบบมีลักษณะดังนี้ คือ

2.1 แบบสอบถามค่าโดยอ่านให้นักเรียนฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 42 ข้อ แต่ละตัวเลือกประกอบด้วยคำ 1 คำ โดยทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

2.2 แบบสอบถามค่าโดยอ่านให้นักเรียนฟังแล้วเลือกคำตอบที่มี 4 ตัวเลือก ลักษณะของแบบสอบคล้ายกับแบบที่ 1 แต่เพิ่มตัวเลือกที่สี่คือ "ไม่มีคำใดผิด" มี 2 ฉบับ ฉบับละ 42 ข้อ ใช้ทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

2.3 แบบสอบสะกดคำแบบเขียนตามคำบอก ลักษณะของแบบสอบจะแต่งเป็นข้อความสั้นๆ ในแต่ละข้อความจะมีคำที่สุ่มมาประกอบอยู่ในข้อความจำนวน 42 คำ ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จำนวน 2 ฉบับ ใช้ทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3

กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจะทำแบบสอบ 3 ฉบับ คือแบบสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทยของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อใช้เป็นคะแนนเกณฑ์ในการหาความตรงตามสภาพ และสอบแบบสอบสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อีก 2 ฉบับ คือฉบับที่ 1 และ 2 ของแต่ละรูปแบบ โดยสุ่มว่านักเรียนแต่ละโรงเรียนจะได้ทำสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำรูปแบบใด ทดสอบความแตกต่างของละกลุ่มว่าแตกต่างกันหรือไม่ ด้วยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of variance) พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าความเที่ยงแบบความหัดเทียมกันของแบบสอบแต่ละรูปแบบ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบทั้ง 2 ฉบับ ที่เป็นคู่ขนานกันคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
2. วิเคราะห์ค่าความตรงตามสภาพของแบบสอบโดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำกับคะแนนที่ได้จากแบบสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทย โดยการหาค่าความสัมพันธ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และหาค่าความตรงตามสภาพอีกวิธีหนึ่งจากการหาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดอันดับความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนโดยครูผู้สอนวิชาภาษาไทยกับอันดับของคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำทั้ง 3 รูปแบบ
3. ทดสอบความแตกต่างความเที่ยงและความตรงของแบบสอบ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยใช้อัตราส่วนซี

สรุปผลการวิจัย

1. ความเที่ยงแบบความหัดเทียมกันของแบบสอบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำตามคำบอกแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก แบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก และแบบเขียนตามคำบอก ปรากฏว่า แบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก และแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก มีค่าเท่ากัน คือ เท่ากับ 0.791 และแบบเขียนตามคำบอกมีค่า เท่ากับ 0.947 และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าความเที่ยงของแบบสอบปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ค่าความเที่ยงของแบบสอบสะกดคำแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก และแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าความเที่ยงของแบบสอบสะกดคำแบบเขียนตามคำบอกแตกต่างกับแบบสอบแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก และแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 คือค่าความเที่ยงของแบบสอบแตกต่างกัน

2. ความตรงตามสภาพของแบบสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำตามคำบอกโดยใช้คะแนนแบบสอบมาตรฐานเป็นเกณฑ์ แบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก แบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก และแบบเขียนตามคำบอกมีค่าเท่ากับ 0.518, 0.436 และ 0.538 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติทดสอบ ไคสแควร์ พบว่า ไม่แตกต่าง

3. ความตรงตามสภาพของแบบสอบเมื่อใช้การจัดอันดับความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนโดยครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเป็นเกณฑ์ พบว่า ในกลุ่มที่ทำแบบสอบการเขียนตามคำบอกมีค่าความตรงสูงสุดคือ .829 รองมา คือ แบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก มีค่าเท่ากับ .741 และแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก มีค่าเท่ากับ .649 และเมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 คือค่าความตรงของแบบสอบสะกดคำตามคำบอกทั้ง 3 รูปแบบแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย พบว่าความเที่ยงของแบบสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำตามคำบอก 3 รูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 แสดงว่า รูปแบบของแบบสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำตามคำบอกมีผลต่อค่าความเที่ยงของแบบสอบ และพบว่าค่าความเที่ยงของแบบสอบสะกดคำแบบเขียนตามคำบอกมีค่าสูงสุด เพราะแบบสอบแบบเขียนตามคำบอกนั้นนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูง ก็สามารถทำคะแนนได้สูงทั้ง 2 ฉบับ ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนต่ำ ก็ได้คะแนนต่ำทั้ง 2 ฉบับ ซึ่งนักเรียนไม่มีโอกาสที่จะเดาคำตอบได้เลยและอาจเนื่องมาจาก การให้นักเรียนเขียนตามคำบอกนั้นทำให้นักเรียนตั้งใจฟัง และพยายามที่จะเขียนให้ถูกต้องมากกว่าแบบเลือกตอบ เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการทำแบบสอบแบบเลือกตอบ ซึ่งเมื่อคิดไม่ได้ก็จะเดาคำตอบจากตัวเลือกที่ให้มา ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสอบเขียนตามคำบอกนั้นฟังอย่างตั้งใจเพราะต้องเขียนตาม ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฟริสบีและ แคนเตอร์ (Frisbie and Cantor, 1995) พบว่า ค่าความเที่ยงของแบบสอบแบบเขียนตาม

ค่าบอกมีค่าสูงสุด รองมาคือ แบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือกและแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก ตามลำดับ

ส่วนค่าความเที่ยงของแบบสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำตามค่าบอก แบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก และแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก มีค่าความเที่ยงไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะในแบบสอบแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือกนั้น คำที่นักเรียนพิจารณาจริงๆ ก็มีจำนวน 3 คำเท่ากับแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบที่มี 3 ตัวเลือก เพียงแต่เพิ่มตัวเลือกที่ 4 เป็นแบบปลายเปิด คือ ไม่มีคำตอบใดผิด เพื่อที่จะได้ไม่ให้นักเรียนเดาว่าต้องมีคำตอบ 1 คำอยู่ในตัวเลือก ดังนั้นจึงพบว่ามีความเที่ยงเท่ากันทั้ง 2 รูปแบบ จากการศึกษาในเรื่องของการวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำครั้งนี้ จำนวนตัวเลือกไม่มีผลต่อค่าความเที่ยงแบบความหัดเทียมกัน

2. เมื่อใช้คะแนนจากแบบสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทย ของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นเกณฑ์ในการหาความตรงตามสภาพของแบบสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำ พบว่า แบบสอบทั้ง 3 รูปแบบมีความตรงตามสภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าแบบสอบสะกดคำแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก แบบสอบสะกดคำแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก และแบบสอบเขียนตามค่าบอก ทั้ง 3 รูปแบบวัดความสามารถของนักเรียนได้ใกล้เคียงกัน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากแบบสอบทั้ง 3 รูปแบบเป็นเรื่องของการสะกดคำเหมือนกัน ถึงแม้ว่าจะเลือกตอบหรือเขียนคำโดยตรงนักเรียนก็ต้องสะกดคำเหล่านั้น และกลุ่มคำที่นำสร้างแบบสอบนั้นมาจากกลุ่มคำกลุ่มเดียวกัน

3. เมื่อให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยประเมินความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการหาความตรงตามสภาพของแบบสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำ พบว่า แบบสอบทั้ง 3 รูปแบบมีความตรงตามสภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าแบบสอบสะกดคำแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก แบบสอบสะกดคำแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก และแบบสอบเขียนตามค่าบอก ทั้ง 3 รูปแบบวัดความสามารถของนักเรียนได้ใกล้เคียงกัน แต่เมื่อพิจารณาค่าความตรงตามสภาพของแบบสอบระหว่างการใช้คะแนนจากแบบสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทยของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นเกณฑ์ กับการให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยประเมินความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนเป็นเกณฑ์ พบว่าความตรงตามสภาพที่ได้จากการให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยประเมินความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนเป็นเกณฑ์ สูงกว่าความตรงตามสภาพที่ได้จากการใช้คะแนนจากแบบสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทยของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นเกณฑ์

ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนใกล้ชิดกับนักเรียนมีโอกาสพบเห็นการเขียนจากการตรวจแบบฝึกหัด ตรวจการบ้าน ซึ่งเป็นการประเมินจากความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนโดยตรง

และจากการหาค่าความตรงตามสภาพจากให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยจัดอันดับความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนกับการจัดอันดับคะแนนที่นักเรียนสอบแบบสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำนั้น พบว่า สอดคล้องกับการหาค่าความตรงตามสภาพเมื่อใช้คะแนนจากแบบสอบมาตรฐานเป็นเกณฑ์ คือ ค่าความตรงตามสภาพจากของแบบสอบแบบเขียนตามคำบอกมีค่าสูงสุด รองมาคือ แบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก และแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของฟรีสบี และแคนเตอร์ (Frisbei and Cantor,1995) ที่พบว่า ความตรงที่คำนวณจากความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบสอบสะกดคำทั้ง 3 รูปแบบกับคะแนนสอบการสะกดคำจากแบบสอบมาตรฐานนั้น พบว่าแบบสอบสะกดคำตามคำบอก มีค่าสูงสุด รองมาคือ แบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 3 ตัวเลือก และแบบอ่านให้ฟังแล้วเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก

แต่ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าความตรงของรูปแบบทั้ง 3 รูปแบบไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 คือความตรงของแบบสอบทั้ง 3 รูปแบบแตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะว่าความตรงจากงานวิจัยของฟรีสบีและแคนเตอร์พบนั้นมีค่าใกล้เคียงกัน และไม่ได้ทดสอบทางสถิติว่าแตกต่างกันหรือไม่ และเมื่อตรวจแบบสอบแบบเขียนตามคำบอกส่วนใหญ่พบว่านักเรียนเขียนคำที่มีตัว ร ความกำกวม คือคำที่มีตัว ร ความกำกวม นักเรียนเขียนโดยไม่มี ร ความกำกวม ส่วนคำที่ไม่มี ร ความกำกวม นักเรียนกลับเขียนมี ตัว ร ความกำกวม ทั้งๆ ที่เป็นคำที่พบเห็นได้บ่อย เช่น กะเพรา นักเรียนส่วนใหญ่จะเขียนเป็น กระเพรา กะทัดรัด จะเขียนเป็น กะทัดรัด ผักกระเฉด นักเรียนจะเขียนเป็น ผักกะเฉด เป็นต้น ซึ่งในการออกเสียงให้นักเรียนเขียนนั้นก็ออกเสียงอย่างถูกต้องและชัดเจน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้พบเห็นว่าคำเหล่านี้เขียนผิดอยู่เสมอ จึงเขียนตามเสียงพูดที่เคยชิน เพราะปัจจุบันนี้มักจะพบว่าคนส่วนใหญ่ออกเสียง ร ล ความกำกวมไม่ชัด หรือออกเสียง ร เป็นเสียง ล ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรเร่งหาทางแก้ไขเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า แบบสอบสะกดคำแบบเขียนตามคำบอกนั้น ความเที่ยงของแบบสอบสูงกว่าแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก และ 4 ตัวเลือก จึงเป็นแบบสอบที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำของนักเรียนมากที่สุด และยังเป็นการแก้ปัญหาเรื่องการเดาอีกด้วย

เพราะนักเรียนต้องเขียนสะกดคำเอง ซึ่งสอดคล้องกับ จอห์น ดับบลิว โอเลอร์ จูเนียร์ และ แจค ซี ริชาร์ดส์ (อ้างถึงในสิทธิศักดิ์ โหมดทิรัญ, 2526) ที่สนับสนุนว่า การเขียนตามคำบอกให้ข้อมูลอันมหาศาลเกี่ยวกับนักเรียนว่าเข้าใจภาษาดีมากน้อยแค่ไหน เป็นการไม่ฉลาดเลยที่กล่าวว่าการเขียนตามคำบอกเป็นเพียงการสะกดคำ เพราะเป็นที่ปรากฏกระจ่างชัดว่าการเขียนคำบอกมิได้เป็นเพียงแต่การบอกสิ่งที่ได้ยินเท่านั้น แต่เป็นวิธีการวิเคราะห์และสังเคราะห์อันซับซ้อน

ถ้าให้เลือกรูปแบบการสอบสะกดคำ ผู้วิจัยเห็นว่า วิธีการสอบแบบให้นักเรียนเขียนตามคำบอกเหมาะที่นำไปใช้ในกระบวนการสอบ เช่น การทดสอบคำใหม่ในบทเรียน การทดสอบความสามารถในการสะกดคำ และแบบสอบสะกดคำแบบเขียนตามคำบอกนี้วัดได้ตรงกับความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน และนอกจากนั้นครูผู้สอนยังได้ข้อมูลอื่นๆ เพิ่มขึ้นอีกด้วย เช่น ลายมือของนักเรียน การเว้นวรรคตอน การฟังเสียงคำควบกล้ำ ซึ่งการฟังเสียงควบกล้ำนี้สำคัญมากเพราะจะทำให้นักเรียนสะกดได้ถูกต้อง การเขียนตามคำบอกนั้นในทางปฏิบัติส่วนใหญ่จะใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนคำใหม่ โดยในการสอบวัดและประเมินผลจริงๆ จะเป็นแบบสอบเลือกตอบเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งถ้าต้องใช้แบบสอบเลือกตอบ ก็ควรจะใช้แบบสอบเลือกตอบที่มีจำนวน 3 ตัวเลือก ซึ่งมีความเที่ยงและความตรงไม่ต่างจากแบบสอบ 4 ตัวเลือก แต่ทั้งนี้ควรจะต้องเป็นการอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังหรืออธิบายความหมายของคำเหล่านั้นด้วย จะทำให้ประสิทธิภาพการสะกดคำของนักเรียนดีขึ้น เพราะคำในภาษาไทยมีคำพ้องเสียงมาก ถ้าไม่รู้ความหมายของคำอาจทำให้เขียนผิดได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกรูปแบบที่ฟรีสบีและแคนเตอร์มาศึกษาเพียง 3 รูปแบบและศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพียงชั้นเดียว ดังนั้นควรจะมีการศึกษาแบบสอบรูปแบบต่างๆ เช่นแบบถูก-ผิด แบบที่ตัวเลือกเป็นคำๆ เดียวกัน และทดสอบกับระดับชั้นอื่นบ้าง เพื่อศึกษาว่าแต่ละระดับชั้นนั้น ควรใช้แบบสอบลักษณะใดเหมาะสมที่สุดในการทดสอบความสามารถการสะกดคำของนักเรียน ส่วนการหาความตรงตามสภาพนั้นอาจจะลองใช้คะแนนจากการให้เด็กเขียนตามคำบอกเป็นคำๆ มาเป็นเกณฑ์